

дна Изабо, облечена въ желѣзо ходи изъ станътъ и съ отровителни думи насърдчва народи тѣ противо сына си. —

Тибо. Проклетѣ да бѣде, проклета отъ Небето, ще я стигне плачътъ на единъ цѣлъ народъ. —

Бертрандъ. На чело на обсадата стои нападателний Салисбури, разорителътъ на градове тѣ и брата на лъвовете тѣ, Лео-
нелъ и Талбо, които въ кървавъ убийственъ мечъ са ся за-
клели, че тамъ гдѣто ги води този мечъ, всичко да бѣде жер-
тва негова и съ смѣлостъ ся хвалятъ и кълнѣтъ дѣвица да не
остане. — Четири кули отвѣнъ крѣпостъта ся вече създани,
и Салисбури гледа прѣзъ стени тѣ съ крѣвопиенъ погледъ въ
градътъ и дава заповѣдъ, коршуми да лѣтятъ, черкви и зда-
ния да ся събарятъ, всичко да стане на пепелъ. — Лагъми ис-
скопани крѣстосватъ подъ земята градътъ, и Орлеанъ, прочутий
и славний Орлеанъ, чака часътъ на съсипване то си! —

(Ивана слуша съ вниманіе, послъ си гужда шлема на глава та). —

Тибо. Но кѣдѣ останаха, кажете ми, храбри тѣ мечове
Сентралеви, Ла-Хирови, *(Француско)* французското юначество? Кѣдѣ ся е
скрилъ Храбрый Бастардъ, нашій великий побѣдоносецъ? Кѣдѣ
е пропадналъ краля, и какъ е възможно да гледа хладнокрѣвно
тѣй на паданието на държавата си? —

Бертрандъ. Въ Шинонъ е поставилъ кралътъ дворецътъ си,
тамъ осърнатъ стои и е лишенъ отъ всяка помощъ. — Що мо-
же да помогне храбростъта и юначество то на прѣдводителя,
когато войската е обзета отъ трепетенъ страхъ, като да е пра-
тена отъ Бога! Забравилъ е Французинътъ старата сила на
отечество то си и подобно като на овци какъ ся тласкатъ, като
чюятъ вияне то на вълкътъ, тѣй сжщо и той сега дари сигор-
ность и безопасность въ градове тѣ, а го е страхъ да излѣзе
на бой гжрди съ гжрди!

Единъ само рицаръ, чюхъ да приказватъ, че е потеглилъ
съ слаба войска отъ шестнайсетъ знамена на помощъ.

Ивана. (бърже). Какъ ся назовава този рицаръ?

Бертрандъ. Будрикуръ. Но мжчно ще може да спре непри-
ятеля, който го прислѣдва съ двѣ армий. —

Ивана. Кѣдѣ ся намира този юнакъ, кажете ми, ако знаете?